

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/78/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5322010031
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5322010031.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Kuráka a sudcov JUDr. Marcely Malatkej a JUDr. Štefana Tomáša, na verejnom zasadnutí konanom 28. februára 2024 prejednal odvolanie podané obžalovanou A. B., nar. XX.X.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/9/2022 z 9.5.2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovanej A. B. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/9/2022 z 9.5.2023 bola obžalovaná A. B. uznaná vinnou zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

v čase okolo 06:15 h dňa 22.07.2020 po ceste II/487 v obci C., D. E., v smere od mesta E. F. G. H., viedla nákladné motorové vozidlo továrenskej značky Renault Trafic, evidenčné číslo I., kde v km 49,5 začala vľavo predchádzať pred ňou rovnakým smerom idúce osobné motorové vozidlo bez toho, aby sa dostatočne presvedčila, či tak môže bezpečne urobiť, v dôsledku čoho pri vybočovaní vľavo došlo k zrážke uvedeného nákladného motorového vozidla s motocyklom továrenskej značky KTM 1600 Adventure, evidenčné číslo I., pohybujúcim sa tým istým smerom, vedeným vodičom J. K., ktorý sa v tom čase s motocyklom nachádzal v protismernom jazdnom pruhu a už predchádzal jej nákladné motorové vozidlo Renault Trafic, pričom v dôsledku nárazu motocyklista J. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E., E. XXXX, s motocyklom spadol a utrpel oderky pravého predlaktia, pomliaždenie brušnej steny vpravo, hrudnej steny vpredu a podvrtnutie krčnej chrbtice s dobou liečenia, práceneschopnosti a obmedzenia v obvyklom spôsobe života v dĺžke 3 až 4 týždne, čím týmto svojím konaním porušila ustanovenie § 4 odsek 1 písmeno c), § 15 odsek 2, odsek 5 písmeno c) zákona číslo 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov,

Za to jej súd podľa § 158 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil peňažný trest vo výmere 400,- eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd obžalovanej ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) dní.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. obžalovanej uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 1 (jeden) rok.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanej uložil povinnosť nahradiť poškodenému – VŠZP, a.s., Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava – mestská časť Petržalka, IČO: 35937874, škodu vo výške 339,63 eur a poškodenému Sociálnej poisťovni, pobočka Čadca, Štúrova 2078, 022 01 Čadca, IČO: 30807484, škodu vo výške 200,50 eur.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaním obžalovanej. Podané odvolanie odôvodnila prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. G. A. (č.l. 424, 425-437 spisu). Úvodom podaného odvolania opísala výrokové časti napadnutého rozsudku, ako aj podstatné časti jeho odôvodnenia. Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa označila za nezákonný a vyslovila názor, podľa ktorého mala byť spod podanej obžaloby prokurátora oslobodená podľa § 285 písm. b) Tr. por., nakoľko skutok nie je trestným činom. Vo vykonanom trestnom konaní boli porušené ustanovenia, ktoré majú zabezpečiť objasnenie veci, práva obhajoby a v prebiehajúcom konaní taktiež vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov. Obžalovaná preto vyslovila názor, podľa ktorého na objasnenie veci je treba vykonať ďalšie dokazovanie. V ďalšej časti odôvodnenia odvolania poukázala na znenie ustanovenie § 158 Tr. zák., ako aj § 4 ods. 1 písm. c), § 15 ods. 2, ods. 5 písm. c) Zákona č. 8/2009. V tejto súvislosti zvýraznila zákonné znaky stíhaného trestného činu. Vyslovila názor, podľa ktorého nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané zavinenie z vedomej nedbanlivosti, ani z nevedomej nedbanlivosti. S poukazom na takéto tvrdenie opísala podmienky nedbanlivostného zavinenia, a to v spojitosti s okolnosťami prípadu a jej konaním. Za dôležitú skutočnosť z hľadiska obhajoby považovala fakt, že znalec L. B. M. nevytlúčil, že v čase, keď sa pozerala do spätných zrkadiel pred začatím predchádzania sa poškodený mohol nachádzať s motocyklom v tzv. „mŕtvom uhle“, a teda nemusela ho vidieť. Preto ani nemohla z logických dôvodov predvídať vznik trestnoprávneho následku. V odôvodnení odvolania žiadala vykonanie vyšetrovacieho pokusu, ktorý by mohol preukázať skutočnú možnosť alebo nemožnosť zaregistrovať bližiaci sa poškodený na motocykli. Taktiež zvýraznila, že záver prvostupňového súdu, podľa ktorého nevenovala zvýšenú pozornosť dopravnej situácii, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Poškodený jazdil pred dopravnou nehodou rýchlosťou, ktorá nebola v obci povolená. Túto prekročil o viac ako 20 km/h. a predchádzací manéver začal poškodený v mieste, kde bola na vozovke vyznačená plná čiara. Predchádzal tri za sebou idúce vozidlá, pričom nemal dostatočný výhľad, nakoľko v mieste dopravnej nehody sa nachádzala ľavotočivá zákruta. Obžalovaná ďalej opakovane poukázala na znenie ustanovení § 4 ods. 1 písm. c), § 15 ods. 3, § 15 ods. 5 písm. a), § 15 ods. 5 písm. b), § 15 ods. 5 písm. c), § 15 ods. 5 písm. d), § 16 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnkov. Podľa názoru obžalovanej tieto ustanovenia okresný súd pri rozhodovaní o jej vine nevzal do úvahy. Obžalovaná v ďalšej časti poskytla súdu podrobný výklad porušenia dôležitej povinnosti ako zákonného znaku skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. Poukázala na uplatnenie tzv. princípu obmedzenej dôvery v doprave, ktorého podstatou je, že sa vodič pri prevádzke na pozemných komunikáciách môže spoliehať na to, že ostatní účastníci budú dodržiavať pravidlá premávky na pozemných komunikáciách, pokiaľ z konkrétnych okolností nevyplýva niečo iné. Vyslovila názor, že od vodiča motorového vozidla nie je možné požadovať, aby sa pri odbočovaní, prípadne predchádzaní iného vozidla, nepretržite či priebežne díval za seba a nevenoval sa náležite odbočovaciemu alebo predchádzajúcemu manévru, ako aj nesledoval čo sa deje v smere jeho jazdy. V tejto súvislosti zvýraznila skutočnosti, ktoré boli obsahom jej výsluchu v prípravnom konaní z 29.6.2021, 28.6.2022 (hlavné pojednávanie). Taktiež pozornosť súdu upriamila na rozpory vo výpovedi poškodeného, ktorá sa týkala spozorovania zapnutej smerovky vozidla obžalovanej. Súd prvého stupňa túto skutočnosť nechal nepovšimnutú, a teda nebola vyvrátená jej obhajoba, že pred započatím prebiehajúceho manévru mala riadnym spôsobom zapnutý ukazovateľ zmeny smeru. Podľa jej názoru k celému incidentu a k samotnej dopravnej nehode došlo v dôsledku nesprávnej techniky jazdy poškodeného, ktorý nesledoval situáciu v cestnej premávke. Ďalej v tejto súvislosti spochybnila pravdivosť tvrdení svedka – poškodeného, a to s poukazaním na jeho konkrétne výpovede, či už z prípravného konania alebo hlavného pojednávania. Podľa názoru obžalovanej aj ďalšie svedecké výpovede vrátane výpovede znalca neboli spôsobilé z hľadiska ich obsahu na prijatie záveru, že stíhaného trestného činu sa dopustila. Obžalovaná spochybnila výsledky znaleckého dokazovania znalca Ing. B. M.. Zo simulácie dopravnej nehody je podľa obžalovanej zrejmé, že motocyklista pri predchádzaní jej vozidla nedodrжал dostatočný bočný odstup. Namietala postup znalca, ktorý na obhliadke miesta činu vykonal meranie sám, pričom takéto meranie mal vykonať príslušný policajt na základe požiadavky znalca. Aj v ďalšej časti podaného odvolania obžalovaná podrobným spôsobom rozoberala skutkové okolnosti stíhaného trestného činu s poukazaním na konkrétne zabezpečené a vykonané dôkazy. Spochybnila úplnosť a správnosť znaleckého posudku znalca Doc. MUDr. B. A., PhD., ktorý sa týkal zranení poškodeného. Charakter poruchy zdravia u poškodeného z pohľadu ustanovenia § 158 Tr. zák. nebol dostatočne objasnený. Takýto stav považovala za chybu predchádzajúcu napadnutému rozsudku. V súvislosti s nesprávnou technikou jazdy poškodeného upriamila pozornosť súdu na obsah prehratého kamerového záznamu. Domáhala sa vykonania rekonštrukcie a vyšetrovacieho pokusu v zmysle príslušných ustanovení Trestného

poriadku, v zmysle ktorých by bolo možné preveriť jej výpoveď, resp. výpoveď poškodeného a svedkov. Opakovane spochybnila znalecké dokazovanie zo strany znalca Ing. B. M. a znalca Doc. MUDr. B. A., Phd.

Obžalovaná dospela k záveru, že vykonaným dokazovaním na jednotlivých hlavných pojednávaniach jej nebolo preukázané zavinenie z vedomej a ani z nevedomej nedbanlivosti. Vyjadrila názor, podľa ktorého okresný súd nepostupoval v zmysle ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. Domáhala sa preto oslobodenia spod podanej obžaloby podľa § 285 písm. b) Tr. por. V ďalšej časti podaného odvolania uviedla podrobný opis zákonných znakov stíhaného trestného činu a s ním súvisiacich predpisov zákona o cestnej premávke. Obžalovaná uviedla, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa neobsahuje dostatočné odôvodnenie v zmysle § 168 ods. 1 Tr. por. Orgány činné v trestnom konaní nepostupovali dôsledne v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por. Skutkový stav nebol dostatočne zistený. Poukázala na zásadu voľného hodnotenia dôkazov, ako aj na znenie ustanovenia § 2 ods. 14 Tr. por., článku 36 ods. 1, 40 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, ako aj článku 46 ods. 1 Ústavy SR. V tejto súvislosti analyzovala princíp prezumpcie neviny, ako aj princíp „in dubio pro reo“ v trestnom konaní. Pokiaľ v trestnom konaní existujú dôvodné pochybnosti, majú byť vyložené v prospech obžalovaného. Zvýraznila preto aj judikatúru Ústavného súdu SR viažucu sa na článok 6 ods. 1, 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných ľudských slobôd.

Rozhodnutie okresného súdu preto označila za nedostatočne odôvodnené, nepreskúmateľné a tým aj nezákonné. V konaní na súde prvého stupňa došlo zásadným spôsobom k porušeniu jej práva na obhajobu, ako aj na spravodlivý proces. Skutkový stav je založený na domnienkach, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní a v zaistených dôkazoch. Uložený trest považovala taktiež za nezákonný a tento spolu s trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 1 roka neplní požiadavky individuálnej a generálnej prevencie, ktorú má trest plniť. Skutok sa mal stať 22.7.2020 a vodičské oprávnenie potrebuje z dôvodu výkonu podnikateľskej činnosti. V závere podaného odvolania navrhla, aby bola spod podanej obžaloby prokurátora oslobodená, a to aj z dôvodov, ktoré v záverečnej reči uviedol jej obhajca (9.5.2023). Alternatívne navrhla, aby krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil v celom rozsahu a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí konanom na krajskom súde prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovanej zamietnuť v zmysle ustanovenia § 319 Tr. por. ako nedôvodné.

Poškodený uviedol, že navrhuje odvolanie obžalovanej zamietnuť ako nedôvodné.

Splnomocnenkyňa poškodenej Sociálnej poisťovne navrhla odvolanie obžalovanej zamietnuť.

Obhajca obžalovanej uviedol, že navrhuje napadnutý rozsudok bývalého Okresného súdu Eadca zrušiť v celom rozsahu a vec vrátiť prvostupňovému súdu, aby ju v celom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, alternatívne navrhol, aby krajský súd rozhodol o oslobodení obžalovanej spod podanej obžaloby prokurátora v zmysle návrhu uvedeného v písomnom odôvodnení odvolania.

Obžalovaná uviedla, že súhlasí s konečným návrhom svojho obhajcu.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, predtým, ako zaeal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovanej bolo podané oprávnenou osobou a veas v lehote stanovenej v § 309 Tr. por. V zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné. Krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu vo výrokoch o vine, treste a nároku na náhradu škody.

Krajský súd v konaní o odvolaní obžalovanej nezistil také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa. Obžalovaná bola zo spáchania trestnej činnosti usvedčená procesne správne zabezpečenými a vykonanými dôkazmi, medzi ktoré patrili výpovede zainteresovaných svedkov, výsledky znaleckého dokazovania

z odboru dopravy a zdravotníctva, ako aj listinných dôkazov, a to najmä z kamerového záznamu z dopravnej nehody, zápisnice o obhliadke miesta dopravnej nehody a lekárskeho potvrdení. Predmetné dôkazy, ktorých podrobný opis je súčasťou napadnutého rozhodnutia, okresný súd vyhodnotil v súlade so základnou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. por. Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil s postupom prvostupňového súdu pri hodnotení dôkazov a tieto sám na základe vnútorného presvedčenia vyhodnotil s totožným výsledkom. Preskúmaním dôvodov podaného odvolania obžalovanej odvolací súd prijal záver, že tieto sú len opakovaním obhajoby obžalovanej ei už z prípravného konania alebo hlavného pojednávania. Okresný súd sa v rámci odôvodnenia napadnutého rozsudku s týmito dôvodmi podrobne zaoberal a na tieto reagoval. Okresný súd sa vo svojom rozhodnutí s argumentmi obhajoby presvedčivo vysporiadal a uviedol jasné a zrozumiteľné dôvody, na základe ktorých uznal obžalovanú vinnou. Z tohto dôvodu krajský súd nepovažuje za účelné opakovaním rozvádzať totožné úvahy ako tie, ktoré sú predmetom odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa. V súhrne len považuje, a to z dôvodov podaného odvolania obžalovanej, za nutné zvýrazniť, že vykonané dokazovanie v predmetnom trestnom stíhaní jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázalo, že vznik súdnej dopravnej nehody bol spôsobený nesprávnou technikou jazdy obžalovanej A. B..

Odvolací súd v posudzovanom prípade ďalej zdôrazuje, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

Obžalovaná odvolanie založila aj na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa. S jej námietkami, skutkovými a právnymi, sa ale súd prvého stupňa v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde.

Odvolací súd zdôrazuje, že obžalovaná primárne namieta v podrobnom odvolaní hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa a predkladá odvolaciemu súdu vlastné hodnotenie dôkazov a vlastné predstavy záverov, ktoré mali vyplývať z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní.

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby všeobecný súd sa stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva obžalovaného, ak si neosvojí ním navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jeho výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov. Ani krajský súd sa nestotožnil s obhajobou obžalovanej, že sa nedopustila konania, ktoré je jej kladené za vinu.

Spáchanie trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. obžalovanou bolo vo vykonanom trestnom stíhaní bez akýchkoľvek pochybností jednoznačne preukázané. Na základe podrobne opísaných zabezpečených a vykonaných dôkazov v odôvodnení napadnutého rozsudku aj krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné. O priebehu a vzniku dopravnej nehody svedčí priamy dôkaz vo forme zabezpečeného kamerového záznamu. Kamerový záznam dokumentoval začiatok predchádzajúceho manévru poškodeného, ktorý sa neskôr v 3avom jazdnom pruhu vozovky dostal do kontaktu s vozidlom obžalovanej, ktorá napriek tomu, že už bola predchádzaná, zahájila vykonávanie predchádzania pred ním idúceho vozidla. Z uvedeného kamerového záznamu taktiež jednoznačne vyplýva, že motocykel poškodeného sa v 3avom jazdnom pruhu vozovky (pri predchádzaní vozidiel) nachádzal dostatočne dlhý časový úsek, v ktorom mohol byť osobou obžalovanej spozorovaný. Z uvedeného, a to aj na základe záverov znaleckého dokazovania znalca z cestnej dopravy, treba prijať záver, podľa ktorého oznámené povinnosti vodiča svojím konaním porušila obžalovaná. Obžalovaná bola povinná v zmysle ustanovenia § 4 ods. 1 písm. c) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o cestnej premávke) venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke. Zároveň bola podľa § 15 ods. 2 citovaného zákona povinná pri predchádzaní a vybočení zo smeru svojej jazdy dávať znamenie o zmene smeru jazdy, pričom nesmie ohroziť vodičov idúcich za ním. Podľa ods. 5 písm. c) tohto ustanovenia vodič nesmie

predchádza? ak by ohrozil alebo obmedzil vodiea jazdiaceho v protismere, alebo ohrozil iného účastníka cestnej premávky.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku správne ustálil, a to na základe vykonaného dokazovania, že obžalovaná si vyššie uvedené povinnosti vodiea nespĺnila a v dôsledku takéhoto konania zapríčinila vznik súdnej dopravnej nehody. Uvedený záver je plne podporený výsledkami znaleckého dokazovania znalca z odboru cestnej dopravy. Usvedčujúcim dôkazom svediacim o vine obžalovanej je taktiež výpoveď samotného poškodeného, ktorý bol priamym účastníkom dopravnej nehody. Výpoveď poškodeného korešponduje s obsahom výpovedí zainteresovaných svedkov, ako aj obsahom zabezpečeného kamerového záznamu. Poškodený sa nachádzal v 3avom jazdnom pruhu vozovky pri predchádzaní dvoch vozidiel, z čoho vyplýva, že obžalovaná nedostatočným spôsobom sledovala premávku za svojim vozidlom a napriek tejto skutočnosti započala vykonávanie predchádzajúceho manévru. Vznik dopravnej nehody ialej dokumentovala fotodokumentácia, ako aj záznam o dopravnej nehode. Zo samotného záznamu dopravnej nehody (e.l. 198-201 spisu) taktiež vyplynulo, že príčinou vzniku dopravnej nehody bolo nesprávne vedenie motorového vozidla zo strany obžalovanej. Z fotodokumentácie (e.l. 210-237 spisu) mal krajský súd ialej preukázané, že poškodený pravou časťou motocykla narazil do 3avej prednej časti vozidla obžalovanej (poškodené 3avé spätné zrkadlo obžalovanej). Poškodenie vozidla obžalovanej je zadokumentované aj pri dverách vodiea na 3avej časti. Z uvedeného mal odvolací súd preukázané, že obžalovaná pri započatí predchádzania nemala vedomosť o prítomnosti motocykla poškodeného v 3avej časti vozovky. Existencia takejto nevedomosti je možná len z toho dôvodu, že si riadnym spôsobom neplnila svoje povinnosti vyplývajúce z § 4 ods. 1, § 15 ods. 2, ods. 5 písm. c) zákona o cestnej premávke. Poloha motocykla v matvom uhle spätného zrkadla obžalovanej je vylúčená dažkou jeho prítomnosti v 3avom jazdnom cestnom pruhu pri predchádzaní iných vozidiel. Poškodený sa v 3avom jazdnom pruhu vozovky nachádzal v dostatočne dlhom časovom úseku, v ktorom ho mohla obžalovaná spozorovať, a teda takéhoto účastníka cestnej premávky neohroziť, resp. neobmedziť. Rýchlosť vedenia motocykla poškodeným pritom nebola prekročená takým spôsobom, že by obžalovanej znemožňovala jeho spozorovanie. Navrhované vykonanie rekonštrukcie dopravnej nehody, ako aj uskutočnenie vyšetrovacieho pokusu, krajský súd vyhodnotil ako nadbytočné. Priebeh dopravnej nehody bol podľa názoru odvolacieho súdu bez akýchkoľvek pochybností v trestnom stíhaní objasnený, a preto ďalšie dokazovanie nie je potrebné vykonať. Uvedené úkony trestného konania nie sú v konkrétnom prípade spôsobilé zvrátiť výsledky už zabezpečeného a vykonaného dokazovania.

Pokiaľ sa týka námietky obžalovanej o nenaplnení zákonných znakov skutkovej podstaty stíhaného trestného činu (porušenia dôležitej povinnosti) je potrebné nad rámec odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu uviesť, že porušenie povinnosti v konkrétnom prípade nemalo pre osobu poškodeného fatálne následky (jeho smrť) len zhodou priaznivých okolností. Poškodený v inkriminovanom čase viedol ťažký motocykel (továrenskej značky KTM 1190 Adventure, v skutku rozsudku nesprávne označený ako KTM 1600 Adventure – poznatok krajského súdu) o prevádzkovej hmotnosti 230 kg. Po kontakte s nákladným vozidlom obžalovanej v rýchlosti cca 69 km/hod. + - 7 km/hod. a následnom páde na vozovku utrpel najzávažnejšie poranenie krenej chrčtice, ktoré vzhľadom na okolnosti prípadu bolo s inými poraneniami správne právne kvalifikované ako ublíženie na zdraví. Nedodržanie povinnosti vodiea zo strany obžalovanej v konkrétnom prípade trestného stíhania, a to aj v kontexte výkladu porušenia dôležitej povinnosti uvedenom v odôvodnení podaného odvolania napaoa zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. Pokiaľ vodie motorového vozidla nevenuje dostatočnú pozornosť jeho vedeniu, resp. nesleduje priebeh premávky pred a za vozidlom, pričom navyše vykonáva predchádzajúci manéver, je potrebné prijať záver, že takéto konanie je vysoko rizikové a ohrozujúce zdravie a život iných účastníkov cestnej premávky. Z tohto hľadiska ho preto v kombinácii s inými porušeniami treba právne kvalifikovať ako porušenie dôležitej povinnosti tak, ako to ustanovuje § 158 Tr. zák. Krajský súd v odvolacom konaní nezistil vo vykonanom znaleckom dokazovaní (cestná doprava, zdravotníctvo) také pochybenia, ktoré by boli spôsobilé odôvodniť záver o ich nezakonnosti a neopodstatnenosti. Výsledky znaleckého dokazovania sú v súlade s inými objektívne zabezpečenými dôkazmi, ktoré v súhrne svedčia o vine obžalovanej. Pokiaľ sa týka ďalších neuvedených skutočností ohľadne viny obžalovanej, krajský súd preto v celom rozsahu odkazuje na dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu, ktoré si odvolací súd v celom rozsahu osvojil.

Pod3a § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpeei? ochranu spoloenosti pred páchate3om tým, že mu zabráni v páchaní ialšej trestnej einnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súeasne iných odradí od páchania trestných einov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchate3a spoloenos?ou.

Pod3a § 34 ods. 4 Tr. zák. pri ureovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania einu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pri?azujúce okolnosti, po3aheujúce okolnosti a na osobu páchate3a, jeho pomery a možnos? jeho nápravy.

Treba uvies?, že trest je právnym následkom trestného einu, a teda musí by? úmerný k spáchanému trestnému einu (zásada proporcionálnosti trestu) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie úeelu Trestného zákona. Tým je ureená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobi? zákon, t.j. na ochranu spoloenosti a na výchovu páchate3a a ostatných obeanov. Ochrana spoloenosti sa uskutoeouje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatujú zásadne súeasne v každom treste.

Všeobecne treba uvies?, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným úeelom a cie3om trestu je ochrana spoloenosti pred trestnými einmi a ich páchate3mi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné einy bui vôbec nepáchali, alebo páchali v eo najmenšej miere. Ochrana spoloenosti pred páchate3mi trestných einov vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých obeanov robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoloenosti pred trestnými einmi. Trest má však okrem toho pôsobi? výchovne, a to nielen na páchate3a, ale aj na ostatných elenov spoloenosti. Pritom generálna prevencia sa má uskutoeooava? prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchate3ovi zabráni v ialšej trestnej einnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným elenom spoloenosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti eomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvoova? pozitívnu hodnotovú orientáciu obeanov spoloenosti. Trest súeasne vyjadruje morálne odsúdenie páchate3a spoloenos?ou. Z h3adiska týchto úvah odvolacieho súdu možno potom dospie? k záveru, že úeel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne doploova?. Záver súdu o možnosti nápravy páchate3a musí by? vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoloenosti, štátu a obeanom pred útokmi páchate3ov trestných einov.

Individuálna prevencia spoeíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpeei? nielen odradenie ostatných potenciálnych páchate3ov od páchania trestných einov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných elenov spoloenosti. Spravodlivé a veasné uloženie trestu dáva ostatným elenom spoloenosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej einnosti a posilouje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, prieom obe tieto zložky sa navzájom dopaoajú a podmieoujú. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatoenému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchate3a trestného einu, ako i na ostatných elenov spoloenosti.

Uložený peoažný trest krajský súd vyhodnotil ako neprimerane mierny, a to vzh3adom na platné zásady ukladania trestov uvedené v § 34 Tr. zák. Konanie obžalovanej odvolací súd vyhodnotil ako vysoko rizikové a opakovane uvádza, že len zhodou priaznivých okolností nedošlo pri súdenej dopravnej nehode k vážnejším následkom pri ohrození života a zdravia poškodeného. Uložený trest mal primárne reflektova? aj na samotný postoj obžalovanej k stíhanému trestnému einu, ktorého spáchania fakticky poprela. Za takýchto okolností malo by? na jej osobu pôsobené zo strany súdu prísnejším trestom, ktorý by zodpovedal záujmom individuálnej a generálnej prevencii trestu. Uložený trest zákazu einnosti na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby krajský súd taktiež vyhodnotil ako neprimerane mierny a nezodpovedajúci stavu veci a zákonu. Uvedené pochybenia však nebolo možné krajským súdom napravi?, nako3ko v odvolacom konaní absentovalo odvolanie prokurátora podané proti týmto výrokom napadnutého rozsudku, a to v neprospech obžalovanej.

Výrok o náhrade škody uvedený v napadnutom rozsudku zodpovedá zneniu ustanovenia § 287 ods. 1 Tr. por., a to z dôvodov, ktoré v prvostupoovom rozhodnutí uviedol okresný súd. Krajský súd sa aj v tejto easti stotožnil s rozhodnutím okresného súdu a odkazuje na jeho odôvodnenie.

Pre uvedené skutočnosti odvolanie obžalovanej krajský súd zamietol postupom podľa § 319 Tr. por., pretože nie je dôvodné.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.